

*Όσο υπάρχουν Έλληνες,
υπάρχει
Θεός και αγάπη*

*Ειδική Πληροφοριακή Έκδοση
Δωρεάν Διανομή*

Το Συμβόλαιο των Ελλήνων με την κοινή τους μοίρα, προϋποθέτει πως υπάρχει άφθονη **Αγάπη, που ρέει σαν ρευστό** υπερκόσμιας ύλης από τον Θεό προς τον άνθρωπο.

Ο Δρόμος για την Ίαση από κάθε μορφής ασθένεια που πλήττει την κοινωνία μας προϋποθέτει **Δράση με Αυτογνωσία**, για να βρούμε την Ισορροπία ανάμεσα σε μια **Μαθηματική Σκέψη** που εξελίσσεται με **Τόλμη και Ηθική** και σε όσα η **Σοφία της Ψυχής** μας υπαγορεύει να κάνουμε.

Όσο υπάρχει Άνθρωπος υπάρχει και χρόνος και αν ο χρόνος είναι ένα απλό μέγεθος μιας ευρύτερης Δημιουργίας που τώρα καλούμαστε να ανακαλύψουμε, τότε εύλογα μπορούμε να υποθέσουμε ότι **όλοι οι Έλληνες, τόσοι αυτοί που ζούσαν στην αρχαία Ελλάδα, όσο και εμείς που ζούμε στο σήμερα, έχουμε έναν κοινό Τόπο και αυτός λέγεται «Ελλάδα».**

Δεν είναι θέμα γεωγραφικού προσδιορισμού, αλλά πολιτισμού, αγωγής και ευπρέπειας, η πρόθεσή μας να ζούμε σε μια χώρα που λέγεται Ελλάδα και την καταλαβαίνουμε να γεφυρώνει επάξια το χθες με το σήμερα, την ανώτερη σκέψη των προγόνων μας με τις σημερινές αξίες του πολιτισμού μας και την αγάπη που εκείνοι εκδήλωναν στον άνθρωπο, με τις αρχές που σήμερα τηρούμε.

Αν αποδεχθούμε, με ανοχή, ηρεμία και πεποίθηση, ότι σήμερα η κοινωνία μας πάσχει και βαριά νοσεί, από μια νόσο που λέγεται **κατάθλιψη**, τότε αυτομάτως τοποθετούμε τον εαυτό μας στην θέση αυτών που αναγνωρίζουν στον Ελληνικό

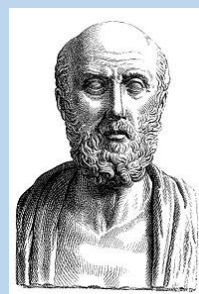
πολιτισμό τις αξίες του και ως προς αυτές κρίνουν τα σημερινά φαινόμενα.

Ας μην βλέπουμε το σύμπτωμα, ας δούμε την νόσο.

Για την Ελλάδα, κατάθλιψη είναι να μην παράγεται πολιτισμός, να μην γίνονται ωραία σύγχρονα έργα, να μην εκδηλώνεται η αγάπη για τον άνθρωπο που διαποτίζει την κυτταρική μας μνήμη.

Όταν αυτό συμβαίνει τότε είναι έκδηλα γύρω μας τα συμπτώματα της παρακμής και της μιζέριας, της ψυχικής συρρίκνωσης και του θανάτου των συλλογικών μας ονείρων.

Τότε, ζούμε σε μια κοινωνία που πάσχει από κατάθλιψη.

Ο Δρόμος για την Ίαση είναι εγγεγραμμένος στην συλλογική μας μνήμη και λέει, σε γενικές γραμμές τα εξής:

Οι Έλληνες ευημερούν όταν επιχειρούν κάτι που αφορά στο κοινό καλό, όταν φροντίζουν την κοινωνία τους και δια αυτής της φροντίδας, ευημερούν οι ίδιοι.

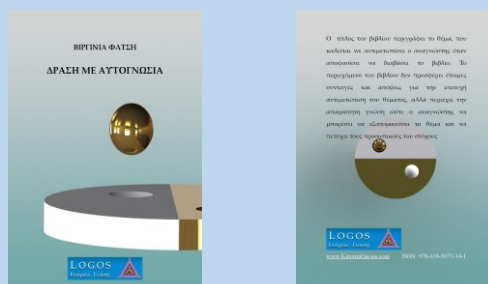
Η συλλογική μας μνήμη υπαγορεύει ενότητα, θάρρος και υψηλή αντίληψη των πραγμάτων, ειδικά σε δύσκολες στιγμές που η ανθρωπότητα πάσχει από βαθιά ανθρωπιστική κρίση.

Το συλλογικό συμφέρον πρέπει να αντιμετωπίζεται και ως ατομικό και ατομικά να αρθούμε πάνω από την συρρίκνωση της καθημερινής μας διαβίωσης και να τολμήσουμε ξανά να ονειρευτούμε.

Τα όνειρα θεραπεύουν την ψυχή. Αρκεί να είναι όνειρα που γίνονται με αγάπη στον άνθρωπο, προστασία στην κοινωνία και όραμα για ένα καλό μέλλον.

Τότε, η κατάθλιψη υποχωρεί από τις κοινωνίες μας και αρχίζουν πάλι αυτές να δρουν και να εργάζονται σε νέες κατευθύνσεις.

Για τους Έλληνες, νέο είναι το παλιό, εκείνες οι αξίες και οι αρχές που θεμελίωσαν μια υγιή Ελλάδα, σε συνθήκες πλήρους βαρβαρισμού των υπολοίπων στο περιβάλλον της.

Η Αυτογνωσία είναι απαραίτητη τόσο σε συλλογική, όσο και σε ατομική βάση. Όμως, κάθε αυτογνωσία πρέπει να έχει μια ισχυρή βάση, αρχών, ιδεών και αντιλήψεων, ως προς τις οποίες το υποκείμενο της αυτογνωσίας, αναγνωρίζει τον εαυτό του.

Έτσι αναπτύσσεται μια εξελικτική διαδικασία, πάνω στην οποία κτίζεται σιγά σιγά η **αυτοεκτίμηση**, η **αυτοπεποίθηση** και η **αγάπη στον εαυτό**.

Η αγάπη στον εαυτό κατά την αρχαιοελληνική της σημασία, ορίζεται ως φροντίδα και αφοσίωση στην αποκρυπτογράφηση των μυστηρίων αυτού του ασήμαντου βίου που λέγεται ζωή, ώστε το υποκείμενο της εξελικτικής διαδικασίας να κτίζει έναν ωραίο βίο και μια καλή ζωή.

Αυτογνωσία λοιπόν, μια καλή βάση, που είναι οι αρχές του πολιτισμού μας και ένα δρών υποκείμενο που είναι η ενεργός συνείδηση του ανθρώπου, με τον συνδυασμό αυτών των δύο μπορούμε να επιτύχουμε θαύματα.

Όμως, **τα Ελληνικά Θαύματα** δεν περιορίζονται στην αυτοίαση του ανθρώπου, ή σε μικρής κλίμακας επιτεύγματα συγκεκριμένων ομάδων, έτσι δείχνει το παρελθόν μας, αυτό υποδηλώνει η Ιστορία για το μέλλον μας.

Επεκτείνονται και καλύπτουν όλα τα θέματα που στην εποχή τους είναι ανοικτά, είτε αυτά αφορούν στην ανθρώπινη

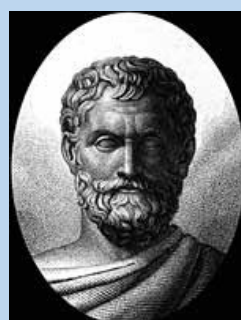
φυσιολογία και την εξελικτική διαδικασία του ανθρώπινου κυττάρου, είτε σε μεγάλης κλίμακας παρεμβάσεις και επεμβάσεις για να γίνει πιο ανθρώπινη η ζωή όλων.

Έτσι πάντα οι Έλληνες ισορροπούσαν, ανάμεσα στο πιο μικρό που πάντως είναι ανθρώπινο και στο πιο απέραντο, που είναι η ανάπτυξη της διανοίας μέχρι να καλύψει όλους τους κόσμους και τους ουρανούς.

Αυτή την ισορροπία πρέπει ξανά να βρούμε και να αποκαταστήσουμε ανάμεσά μας, βρίσκοντας ο καθένας ποιο είναι το πιο μικρό, που θεωρεί στην ζωή του ανθρώπινο και το πιο μεγάλο, που θέτει ως όριο της δικής του διανοίας.

Αλλιώς κινδυνεύουμε είτε να μας απορροφήσουν τα δεινά του βίου και να μας εξαφανίσουν κάθε προσπάθεια για καλυτέρευση, κάθε πρόθεση για συλλογικότητα και κάθε εκδήλωση αγάπης προς τον εαυτό μας, είτε να αιωρούμαστε διαρκώς στους απέραντους ουρανούς αγαθών συλλογισμών που πάντως δεν βρίσκουν στην ζωή πραγμάτωση.

Η Ισορροπία λοιπόν είναι το ζητούμενο.

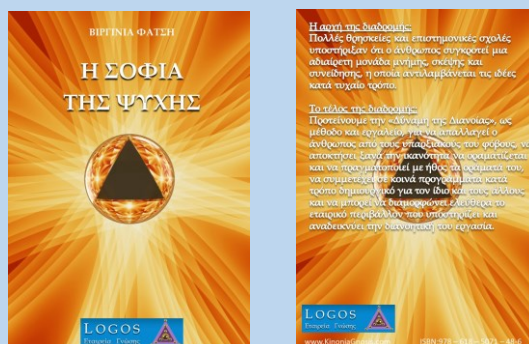
Από την μία να αντιμετωπίζουμε τα προβλήματα του βίου με την ενάργεια, την καθαρότητα, την τόλμη και την ευθυκρισία μιας ώριμης **Μαθηματικής Σκέψης** που διακρίνει τα δεδομένα από τα ζητούμενα, την υπόθεση από το συμπέρασμα και την αρχή από το τέλος.

Μιας οiwονεί μαθηματικής σκέψης που δίνει στο ασήμαντο τις σωστές του διαστάσεις, στο σημαντικό την σωστή του εμβέλεια και στον ανθρώπινο βίο τις σωστές του συντεταγμένες.

Όμως η μαθηματική σκέψη, παράγει ύλη και η ύλη εγκλωβίζει τον άνθρωπο στην στείρα επανάληψη συχνών

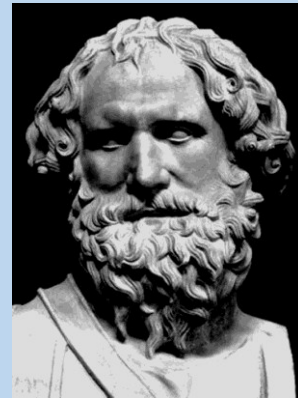
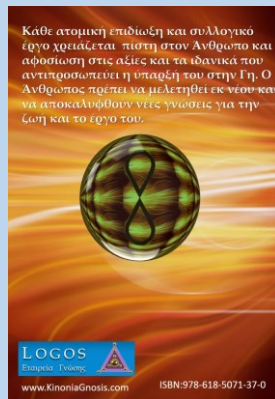
συλλογισμών, που σιγά σιγά αποκτούν βαρύτητα και ό,τι έχει βάρος μένει στην γη για πάντα.

Ένα αντιβαρυτικό πεδίο χρειαζόμαστε και αυτά μόνο η ψυχή τα παράγει. Ίσως όμως και να παράγονται αυτόματα μέσα στον χώρο της διανοίας που ορίζει αυτή η Συλλογή και να χρειάζεται για την ανάπτυξή τους, μόνο ο χρόνος που θα χρειαστεί κάποιος για να την διαβάσει.

Μας είναι απαραίτητη η **Σοφία της Ψυχής** αυτή την εποχή, όχι μόνο γιατί χωρίς αυτήν βυθιζόμαστε όλο και περισσότερο σε ένα βαρυτικό πεδίο αδρανειακών σκέψεων, αλλά κυρίως γιατί φέρνει μαζί της την χαρά, την γαλήνη και την ηρεμία που χρειάζεται κάθε σκέψη για να αναπτυχθεί και να αναπτυχθεί σωστά.

Όμως αυτή την σοφία δεν μπορούμε να την κατακτήσουμε με τους κοινούς τρόπους με τους οποίους μαθαίνουμε, αναπτύσσουμε συλλογισμούς και επικοινωνούμε με το περιβάλλον μας.

Ίσως κάποιος να μας την χαρίσει και ίσως επέλεξε αυτή την Συλλογή για να κάνει μια **Αρχή**, μια αρχή που λέει ότι η **Αγάπη** έχει την δύναμη να πολλαπλασιάζεται, να αλλάζει τον άνθρωπο και να γιγαντώνεται, να διαρρέει τα έργα της διανοίας του και δια αυτών να γονιμοποιεί κάθε ψυχή που αγαπάει τον άνθρωπο και τον θεό που έγινε άνθρωπος.

Ίσως ήρθε η ώρα για να βρει ο άνθρωπος την συντροφιά που χρειάζεται, των αγαθών πνευμάτων που υπάρχουν πάντα μέσα στις ιδέες των καλών βιβλίων, αυτών που γίνονται από αγάπη στον άνθρωπο και τις αγαθές ιδιότητες της δικής του ψυχής.

Τότε, ίσως, ο κόσμος μας θα έχει γίνει λίγο καλύτερος.

Τα Βιβλία-Δίαυλοι της Συλλογής
«Όσο υπάρχουν Έλληνες, υπάρχει Θεός και αγάπη»

Το Συμβόλαιο των Ελλήνων με την κοινή τους μοίρα

Εμπνευστής: Περικλής

Η αρχή των ρευστών, όπως η Αγάπη
Εμπνευστής: Αρχιμήδης

Ο Δρόμος για την Ίαση
Εμπνευστής: Ιπποκράτης

Δράση με Αυτογνωσία

Η Μαθηματική σκέψη θέλει τόλμη και ηθική
Εμπνευστής: Ερατοσθένης

Η Σοφία της Ψυχής

Εκδόσεις: Εταιρεία Γνώσης ΛΟΓΟΣ

www.kinoniagnosis.com

25 Νοεμβρίου 2015

Έτσι συζητούν οι έξι φίλοι,
τα βιβλία, είναι ωραίο να τους ακούει
κανείς.

Και ακόμα πιο ωραίο είναι να μοιράζεται
το στοχασμό τους και να αναβαπτίζεται
στα ύδατα της δικής τους αγάπης.